

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลกทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยและการพัฒนาการศึกษาของไทยที่จำเป็นต้องเตรียมคนให้พร้อมสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การพัฒนาคุณภาพของคนด้านการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพื่อมุ่งให้คนมีความสามารถเต็มตามศักยภาพ สมดุลทั้งปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม (พยุงค์ค์ จันทรสุนทร. 2541 : 6) การศึกษาจึงเป็นพื้นฐานนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพ มีความเจริญงอกงามในทุกด้าน (บุญทิพย์ สุริยวงศ์. 2544 : 64-65) ทั้งนี้โดยการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมและวิธีการเรียนรู้ ได้คิด ได้ฝึก ปฏิบัติ และเรียนรู้ด้วยตัวเอง ตามศักยภาพตามความต้องการ ความสนใจ ความถนัด ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับการดำรงชีวิตจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยครูเป็นผู้ช่วยชี้แนะแนวทางการแสวงหาความรู้ ที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ทั้งระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง และระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอนในลักษณะการแบ่งปันความรู้ต่อกัน กระบวนการเรียนสามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่ทุกเวลาเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม จะเห็นได้ว่า ครูมีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เกิดแก่ผู้เรียน ครูจึงควรมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อการเป็นครูมืออาชีพและพัฒนาการเรียนการสอน (กองวิจัยทางการศึกษา. 2544 : 1-2) โดยในหมวด 4 มาตรา 24 ที่ระบุว่า ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ มาตรา 30 ยังระบุให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้น ครูมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาตนเอง

เพิ่มบทบาทเป็นนักวิจัยเพื่อศึกษาหาข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ปัจจุบันการนำหลักการการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาใช้ในการแก้ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ซึ่งเรียกว่าวิจัยในชั้นเรียน และมีบทบาทและความสำคัญมากเพราะเป็นการนำกระบวนการวิจัยไปใช้กับผู้เรียน โดยครูได้ใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเหมาะสม ใช้จิตวิทยาในการสอน การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลมีข้อมูลความสนใจความต้องการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ ครูต้องหมั่นตรวจสอบเสมอว่า ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด หากมีปัญหาหรืออุปสรรคต้องคิดหาวิธีการหรือแนวทางแก้ปัญหาเหล่านั้น ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ซึ่งแนวการปฏิบัตินี้เป็นกระบวนการวิจัยที่ครูใช้ควบคู่ไปได้ตลอดเวลา จึงถือว่า การวิจัยเป็นสิ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนมีความสุขสนุกกับการเรียน เกิดความภาคภูมิใจสามารถนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข สิ่งที่ยังบอกว่าคุณเรียนประสบผลสำเร็จนั้นเท่ากับเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถของครูผู้สอนที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการสอน (อรัญญา สุชาลีโนบล. 2544 : 66-69) ซึ่งเดิมทีหลายคนมองเห็นว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องยุ่งยากที่ทำให้ต้องเสียเวลาไปกับการศึกษาค้นคว้าแทนที่จะให้เวลากับการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ซึ่งต้องเสียเวลาส่วนหนึ่งไปนั้น และสาเหตุของปัญหาของโรงเรียนที่ไม่ค่อยมีผลงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเนื่องจากครูขาดความรู้ความเข้าใจความสามารถในการทำวิจัย (ทัศนาศ แสงศักดิ์. 2543 : 78)

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครูสนใจด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอน หรือเพื่อปรับปรุงพัฒนางานสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วยวิธีการง่าย ๆ โดยครูสามารถทำวิจัยไปพร้อมๆ กับการปฏิบัติการสอนประจำวัน สำหรับเรื่องที่จะนำมาศึกษาวิจัยนั้นส่วนมากจะเป็นปัญหาที่ครูพบจากการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะแก้ปัญหานั้น ๆ หรืออาจมาจากความคิดริเริ่มของครูในการที่จะพัฒนาปรับปรุงวิธีสอนให้อยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (อัจฉรา สระวาสิ. 2544 : 15-17) ครูจึงต้องศึกษาค้นคว้า และคิดค้นวิธีสอน สื่อ ตลอดจนเครื่องมือใหม่ ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อผู้เรียนแต่ละคน จำเป็นต้องพัฒนารูปแบบวิธีการเรียนที่เหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียนโดยการปฏิบัติงานในชั้นเรียนของครูควรจะมีงานสามส่วนที่ดำเนินไปในกระบวนการพร้อม ๆ กันคือ การสอน

(Teaching) การประเมิน (Assessment) และการวิจัย (Research) เพราะงานทั้งสามส่วนนี้จะทำให้ครูเข้าใจสภาพของผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมายและวิธีการปรับปรุงพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครูเองก็จะเกิดการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานไปพร้อม ๆ กัน (ประวิต เอรารวรรณ์, 2546 : 44-45)

การพัฒนาบุคลากรเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องพยายามหาทางให้ผู้ปฏิบัติงานซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญยิ่งในการดำเนินกิจกรรมในองค์กรให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ต้องอาศัยความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติของบุคลากรเพื่อให้สามารถวิเคราะห์ เลือกและตัดสินใจ อันจะส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรในหน่วยงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ (เสริมวิทย์ สุขเมธี, 2531 : 151-152) ทั้งนี้วิธีพัฒนาบุคลากรมีอยู่หลายวิธีที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาบุคลากรได้ เช่น การปฐมนิเทศ การพัฒนาด้วยกระบวนการปฏิบัติงาน การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การพัฒนาตนเองและการพัฒนาองค์กร ดังนั้น ในการเลือกใช้วิธีการพัฒนาบุคลากรผู้บริหารจะต้องพิจารณาโดยละเอียดเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าทั้งงบประมาณและเวลา (นุศรา สุพร, 2546 : 17-18) การเลือกใช้วิธีการใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมาย และความต้องการของบุคลากรเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการพัฒนาบุคลากรโดยการอบรมปฏิบัติการเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ระบบวิธีการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น ความสนใจในการปฏิบัติงานและจิตใจใฝ่งานดีขึ้น สามารถนำเทคนิคและวิธีการใหม่ๆ ไปช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ และการให้การฝึกอบรมช่วยลดเวลาในการเรียนรู้งานให้น้อยลง (วิชชดา หุ่นวิไล, 2542 : 239)

สภาพปัจจุบันปัญหาของโรงเรียนบ้านแดงน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา (SWOT) แบบสอบถามสภาพปัจจุบันปัญหา และความต้องการของครูในโรงเรียนจากการประชุม นิเทศกำกับ ติดตาม พบว่า ครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งครูทุกคนได้ผ่านการอบรมมาบ้างแล้ว แต่ยังไม่ได้ลงมือดำเนินการอย่างจริงจัง เนื่องจากยังขาดความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ชัดเจน อีกทั้งยังขาดความเชื่อมั่น ด้วยคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นเป็นเรื่องยาก ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้า เก็บข้อมูลนาน ต้องใช้สถิติขั้นสูงในการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อจำกัดดังกล่าวจึงทำให้ครูไม่สามารถนำการวิจัยลงสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนได้ (โรงเรียนบ้านแดงน้อย, 2549 : 35)

ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาแห่งนี้ ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นในเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูที่จะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้ได้มาตรฐานบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงมีแนวคิดและมีความสนใจที่จะพัฒนาครูโรงเรียนบ้านแดงน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมั่นใจ โดยใช้การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ทั้งนี้ ในขั้นตอนการดำเนินการจะดำเนินการในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีความตั้งใจจริง และมุ่งหวังที่จะพัฒนาตนเองให้สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เพื่อนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาการเรียนการสอนของตน อีกทั้งยังสามารถนำไปเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้นต่อไปในอนาคตได้

คำถามการวิจัย

จะพัฒนาครูโรงเรียนบ้านแดงน้อยให้มีความรู้และความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนบ้านแดงน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อให้ครูโรงเรียนบ้านแดงน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 6 คน ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้วิจัย จำนวน 1 คน

1.2 ครูผู้ร่วมวิจัยภายในโรงเรียนบ้านแดงน้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 5 คน ได้แก่

1.2.1 ข้าราชการครูที่สอนชั้นอนุบาล 1-2 จำนวน 1 คน คือ นางสุภาพร ลามะไห

1.2.2 ข้าราชการครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน คือ นางทองใบ ชื่นมณี

1.2.3 ข้าราชการครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน คือ นายประทีป ลาสีหัด

1.2.4 ข้าราชการครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 คน คือ นายรังสรรค์ โรจนพร

1.2.5 ข้าราชการครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน คือ นางสาวพัชณี สายจันทร์

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 7 คน ประกอบด้วย

2.1 ผู้ร่วมวิจัย จำนวน 5 คน

2.2 ครูต้นแบบการวิจัยในชั้นเรียน (ครูชำนาญการพิเศษ) จำนวน 1 คน คือ นางนันทพร สีลาโคตร

2.3 ศึกษานิเทศก์ประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 1 คน คือ นายมีชัย พลภูงา

3. ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้ดำเนินการในปีการศึกษา 2550 ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม ถึงเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2550

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดกรอบแนวคิดหลายอย่างประกอบกัน ดังนี้

1. กรอบแนวคิดด้านเนื้อหา ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้ร่วมวิจัยได้ศึกษา และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการและขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียน 5 ขั้นตอน คือ (กรมวิชาการ. 2542 : 7)

1.1 สสำรวจปัญหา

1.2 กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา

1.3 การพัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการ

- 1.4 การนำนวัตกรรมหรือวิธีการไปใช้
- 1.5 ขั้นสรุป
2. กรอบแนวคิดในการพัฒนา
 - 2.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ ผู้วิจัยใช้กรอบกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research Principle) ตามแนวคิด Kemmis และ McTaggart. (ตุวิมล ว่องวานิช. 2544 : 13) ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน (PAOR) ดังนี้
 - 2.1.1 การวางแผน (Planning)
 - 2.1.2 การปฏิบัติการ (Action)
 - 2.1.3 การสังเกต (Observation)
 - 2.1.4 การสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflection)
 - 2.2 การศึกษาคูงาน
 - 2.3 การนิเทศภายใน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การดำเนินการเพื่อให้ครูได้มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ โดยวิธีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ การศึกษาคูงาน และการนิเทศภายใน ซึ่งวัดการพัฒนาได้จากตัวบ่งชี้ความสำเร็จ
2. การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบ โดยใช้กระบวนการวิจัย 5 ขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 ขั้นสำรวจปัญหา หมายถึง การสำรวจจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ครูพบปัญหาที่ต้องแก้ไขหรือพัฒนา
 - 2.2 ขั้นกำหนดวิธีในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน หมายถึง การศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่สำรวจ และวิเคราะห์ได้จากขั้นที่ 1 เพื่อหาวิธีในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาผู้เรียน แล้วเลือกวิธีการที่เห็นว่าเหมาะสมและสอดคล้องกับปัญหาของตน
 - 2.3 ขั้นการพัฒนานวัตกรรม หรือวิธีการในการแก้ปัญหา หมายถึง การนำวิธีการที่ได้จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในขั้นที่ 2 มาสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน

2.4 ขั้นการนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ หมายถึง การนำนวัตกรรมที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นจากขั้นที่ 3 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลการเปลี่ยนแปลง ก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ

2.5 ขั้นสรุป หมายถึง การนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลว่า ผลการแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนเป็นอย่างไร สามารถแก้ปัญหา หรือพัฒนาได้หรือไม่ และมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาต่อไปอย่างไร

3. กลยุทธ์ในการพัฒนาครู หมายถึง วิธีการที่นำมาใช้ในการพัฒนาครู ได้แก่

3.1 การอบรมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การอบรมที่ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติ โดยมีวิทยากรเป็นผู้บรรยายและนำปฏิบัติ

3.2 การศึกษาดูงาน หมายถึง การนำกลุ่มผู้ร่วมวิจัยไปศึกษาผลงานการวิจัยของครูต้นแบบที่โรงเรียนบ้านโนนสูงดอนหี อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง

3.3 การนิเทศภายใน หมายถึง การกำกับ ติดตาม และดูแลให้คำปรึกษาแก่ครูให้สามารถจัดทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ซึ่งดำเนินการโดยผู้วิจัย และคณะนิเทศที่ได้รับมอบหมาย

4. ความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ ด้านสถิติปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสามารถวัดได้จากการสอบถาม สัมภาษณ์ และทดสอบให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

5. ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การทำวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จทุกขั้นตอน ซึ่งสามารถวัดได้จากรายงานผลการวิจัย โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของผู้ร่วมวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. โรงเรียนได้พัฒนาครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สอดคล้องกับปัญหาความต้องการ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 30

2. ครูมีความรู้ และทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3. โรงเรียนมีการพัฒนาระบบการนิเทศภายในให้มีความเหมาะสมและมี
ประสิทธิภาพ

4. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มสูงขึ้น